

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lilivm Inter Spinax

Sterre, Jean Chrysostome van der

Antverpiæ, 1627

Cap. LVI. Quòd prædixit mortem suam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43032

CAPVT LVI.

Quòd prædixit mortem suam.

FELICIS etiam resolutionis suæ tempus sibi non fuisse incognitum, ipse quibusdam patefecit indicijs, quæ breuiter explicamus. Circa idem tempus, quo de sepulturæ loco (sicut præmissimus) prophetauit, accessit ad quosdam de Fratibus, qui sibi maiori erant familiaritate coniuncti; & de quibus habuit fiduciam specialem, tam pro communicatione quorundam secretorum suorum, quàm pro singularitate deuotionis ad Deum. Nam de nullis Fratibus, qualis vitæ fuissent, vel essent, ipsum non dubito ignorasse. Accessit enim quadam die ad quemdam de Fratibus (cuius omnino notitiam habeo, sicut meipsum) qui in sæculo dies primæ iuuentutis exegerat, antequam Religionis habitum assumpsisset. cui dixit: Dignum est,

ORDINIS PRAEMONST. 183
est, vt hunc Psalmi versiculum; Boni- ^{Psal. 118.}
tatem fecisti cum seruo tuo; quoties
cumque protuleris, magnam cordis
deuotionem apponas. Quod cum ille
non intelligens diceret, non solum il-
lum versum, sed & sequentem, & om-
nem Orationem cum magna deuo-
tione dicendam; vt intentionem suam
pleniùs declararet, & vt Fratrem ad
cognitionem suimet, & ad agendas
Deo gratias incitaret, subiecit: Est &
alius alterius Psalmi versiculus, qui
quoties à te cantatur, singulari debet
intentione & deuotione cantari: Quia ^{Psal. 85.}
misericordia tua magna est super me:
& eruisti animam meam ex inferno
inferiori. quasi diceret: Intellige, quòd
hæc est Domini bonitas, quam tecum
fecit; quia eruit animam tuam ex in-
ferno inferiori, in quo iam eras per
meritum culpæ, non per passionem
pœnæ. Stupet adhuc Frater ille, vitam
suam peccatricem, dignam supplicio
inferioris inferni, beato viro reuela-

M 4 tam

tam fuisse, quam non ab homine poterat didicisse. Non ergo ad hunc, & sui similes, sed ad alios maioris innocentiae & deuotionis, imminente tempore suae resolutionis, accessit, & humiliter supplicans ait: Ecce, cuiusdam Sacerdotis, amici nostri, finis appropinquat: rogo vos propter Deum, ut illum orationibus vestris Domino commendare curetis. Quærentibus de persona, non aperuit quis esset; hoc solum ait: Quia citius per experientiam cognoscetis. Ecce Propheta magnus, de præteritis, præsentibus, & futuris. quod verum esse, si attentionem apponas, ô Lector, poteris inuenire. Et quidem tam præteritorum quàm futurorum ipsum habuisse notitiam, præsentis Capitulo declaratur; in quo & præteritam Fratris vitam peccatis obnoxiam cognouisse cognoscitur, & sui exitus horam & locum sepulturæ secundæ non ignorasse probatur. Præsentis quoque temporis, in his quæ
 sibi

*Obitum
 suum præ-
 scit.*

ORDINIS PRAEMONST. 185
sibi erant absentia, eum habuisse scientiam, illo * Capitulo declaratur, vbi * Cap. 47.
praesentata sibi super Altare anima virginali, ipsius Virginis cognouit & praedicauit excessum.

CAPVT LVII.

De tentationibus eius.

GRATI Deo & amabilis viri, non solum virtutes & gratias singulares, verum & tentationes & infirmitates, perfectiuias virtutum, ad consolationem tentatorum & infirmorum euoluere dignum duxi; vt dicti Apostolici, etiam in Fratre nostro, veritas comprobetur, quia diligētibus Deum Rom. 8.
omnia cooperantur in bonum; & quod virtus in infirmitate perficitur. 2. Cor. 12.
Appropinquante igitur tēpore transitus sui, quo vocaretur ad Regnum is in quem verē aduenerat Dei Regnum; Lucæ 11.
inconsuetis illum tentationibus Dominus titillauit, quas antè per experien-
M 5 rien-

*Sub mortē
insolitis affligitur tē-
tationibus.*